

PUIJON LATULAINEN 2/2013

Puijon Latu ry:n jäsenjulkaisu

Ilmestymispäivä: pe 26.4.2013

- Puijon Latu on Suomen Latu ry:n Kuopiossa toimiva jäsenyhdistys -

Vastaava toimittaja: Martti Rissanen
Tiedotustöryhmä: Ensio Holopainen, Paavo Jaakkola, Riitta Karhunen, Vesa Karhunen, Tarja Lyyra, Martti Rissanen ja Timo Sylvänne

SISÄLTÖ 2/2013

Kesäisiä kuvia
Terveisiä Pilpan emännältä
Pilpan kesä
Hygieniapassi koulutus
Ruskaretkikertomus Kilpisjärveltä
Ristikon ratkaisu
Liity jäseneksi
Ruskaretki Ruotsin Lappiin
Kevätretki Laukaaseen
Melojien kesämenot
Lähde Laurin opastuksella retkelle
Kävely- ja pyöräilykalenteri
SL:n Vieras
Runo Vuontispirtin innoittamana
Linjuri-Heikki pyöräilee Viikinkimaissa
Tapahtumakalenteri
Lupukkalammella
Vuokrattavat välineet
Tule mukaan toimittamaan lehteämme
Yhteystiedot

Jakelu:

Puijon Latu ry:n jäsenet (Suomen Latu/ jäsenrekisteri) ja yhteistyökumppanit

Osoitteen muutokset:

Suomen Latu jäsenihteeri Ulla Kosonen
puh. 044 722 6301, jasensihteeri@suomenlatu.fi

Painopaikka: Kevama Oy, Kuopio
Painos 1050 kpl

Seuraava numero: Viikko 39/2013.

Aineisto 6.9.2013 mennessä Tarja Lyyrälle
puh. 050 420 0574, tarja.lyyra@gsk.com

Etukansi: *Pyörämatkalta Norjassa: Heikki Määttänen*

Nimeämättömät kuvat: Martti Rissanen ja yhdistyksen kotisivut

Puijon Latu ry

Pilpantie 261, 70780 KUOPIO

Pankkiyhteys:

363630-10450476,
IBAN FI24 3636 3010 4504 76,
BIC TAPIFI22,
(viestiksi maksun aihe)

Internet-sivut: <http://www.puijonlatu.fi/>

Webmaster: Timo Sylvänne,
044 571 6554,
timo.sylvanne@aanimeri.fi

Eteenpäin sanoi mummo lumessa ja veti vehnä jauhoja pulkalla Pilppaan!

Näin alkoi uusi urani emäntänä. Vuoden lopulla tuli puhelinsoitto Pilpasta kesken hallituksen kokouksen ja kysymys kuului: ruppeetko emännäksi? Enempää miettimättä osasin sanoa, kyllä. Ymmärsin pian mihinkä olinkaan lupautunut. Työmäärähän on melkoinen eikä minulla ole muuta koulutusta alalle kuin viime vuosituhannella suoritettu talouskoulu.

Sillä antaumuksella millä Leena on hoitanut pestiä, minusta ei ole. Kiitos Leenalle pitkästä työrupeamasta keittiössä. Nyt olet tervetullut pöydän ääreen istahtamaan ja vain ruokailemaan kaikessa rauhassa. Apua tarvitsen monissa asioissa kun ansiotyönikin on epäsäännöllistä ilta- ja usein myös lauantaityötä, joten en voi osallistua kaikkiin tapahtumiin. Talkoissa tarvitsen apua ja toivonkin monien ilmoittautuvan emäntärinkiin hämmentämään Pilpan kattilaa. Näin yhteistyöllä saamme makoisan sopan.

Latukahviosta kantautui helmi- ja maaliskuussa jokapäiväinen pullantuoksu. Tästä saimme niin paljon kiitosta asiakkailta että ensi kaudella pyrimme entistäkin paremmin palvelemaan hiihtäjiä. Jokainen talkoolainen joka oli myymässä, keittiössä, tiskaamassa tai pullaa vaivaamassa ansaitsee vuoden liikuttajapalkinnon. Toimintamme edesauttoi tuhansia ihmisiä liikkumaan. Viikonloppuisin asiakkaita oli jonoiksi asti. Suuri kiitos myyjille jotka olivat kiireenkin keskellä iloisia ja palvelualttiita.

Ilmoittautukaa ensi kaudella yhtä innokkaasti myyjiksi ja ottakaa uusia myyjiä tutustumaan latukahvion toimintaan. Riittävä määrä työntekijöitä takaa miellyttävän myyntipäivän. Kolme myyjää on minimi viikonloppuna mutta itse suosittelen neljää, varsinkin puolenpäivän aikaan jolloin asiakasvirta on parhaimmillaan.

Parantaaksemme palvelua ja toimiaksemme elintarvikealan säädöksen mukaisesti, järjestämme hygieniapassi kurssin. Toivon runsasta osanottoa. Kouluttajana toimii tuttu Laila Mujunen joten kurssista tulee juuri meille pilppalaisille räätälöity. Kurssista on myös hyötyä meille jokaiselle omassa keittiössämme. Tutustukaa oppimateriaaliin etukäteen ja tavataan Pilpassa 15.5., saunakin on lämmin.

Pulla päivässä pitää luut piilossa !

Riitta

Pilpan KESÄ 2013

Pilpan jäsen sauna

Saunavuorot ovat ke 8.5. – la 7.9.2013 lauantaisin ja keskiviikkoisin:

- naiset klo 17.30 – 19
- miehet klo 19 – 20.30.

Juhannuspäivältä saunavuoro siirtyy juhannusaattoon. Saunajat sopivat keskenään lämmitysvuorot. Lista on Pilpan kuistin ilmoitustaululla. Saunan lämmitys aloitetaan klo 16.15. Viimeinen saunoja vastaa siitä, että tilat tulevat siivotuiksi ja ovet lukituiksi.

Jäsenillat alkavat klo 17 ke 12.6. ja ke 14.8. Jäsenilloissa voit tutustua Pilppaan, kysellä hallituksen jäseniltä yhdistyksen toiminnasta ja tutustua muihin jäseniin. Laavulla paistetaan lettuja.

Talkoot

Kevättalkoot ovat la 4.5. ja la 18.5., syystalkoot la 14.9. ja la 19.10. alkaen klo 10. Talkoissa siistitään ja kunnostetaan majaa ja pihapiiriä. Lisäksi lounas, kahvit, jutustelua, saunominen.

Heinätalkoot ke 3.7. klo 13 alkaen järjestetään yhdessä kaupungin kanssa. Tällöin niitetään piha-alueet viitakkeilla, ja heinät pannaan kuivumaan seipäille. Tauolla paistetaan makkarat ja juodaan kahvit.

Niittytalkoot ke 21.8 klo 13 alkaen. Niittyalueet on niitetty koneella etukäteen, joten heinät haravoidaan ja viedään metsän reunaan. Tarjoilu kuten heinätalkoissa.

Pilpan ylälavun voi varata etukäteen pelkästään omaan käyttöönsä p. 040 537 8038. Varausmaksuun 15 e sisältyy puumaksu. Vieraiden tulee poistua laavuilta viimeistään klo 22 ja tulla aikaisintaan klo 7.

Majan vuokraus: Pilppaa vuokrataan liikunta- ja ulkoilutapahtumiin. Tiedustelut ja varaukset puh. 040 537 8038. Vapaita päiviä voi katsoa sivulta www.puijonlatu.fi : *Pilpan kalenteri*. Majaa ei kuitenkaan vuokrata keskiviikoiksi, lauantaiiksi eikä yleensä sunnuntaiksi.

Taukotupana toimii huoltorakennuksen päätyhuone. Avaimesta voi kysyä palstaviljelystä vastaavalta tai majaisännältä.

Polkupyörien pysäköimiseen on varattu vanhan tuvan pohja.

Soutuveneen varaus- ja lainausvihko on vanhassa aitassa ovesta vasemmalle. Tarvitset ns. 'vanhan tuvan avaimen'. Vene on rantalaavun laiturin vieressä.

Palstaviljely

Kesän palstalista tulee vanhaan aittaan 31.5. jälkeen. Listassa on viljelyspalstan paikka ja viljelijän yhteystiedot.

Jos lopetat palstasi viljelyyn, niin ilmoita siitä heti Helenalle.

Pilpan isäntä: Vesa Karhunen, 040 027 5562

Pilpan emäntä: Riitta Karhunen, 040 758 6844

Palstaviljelyn yhteyshenkilö:

Helena Kajanus, puh. klo 18 jälk.

040 756 0924, helena.kajanus@kuopio.fi

Hygieniapassi

Puijon Latu tarjoaa jäsenilleen mahdollisuuden suorittaa hygieniapassin. Kurssilla opiskellaan passiin vaadittava oppimäärä sekä paneudutaan erityisesti Latukahviossa tapahtuvaan työskentelyyn sekä omavalvontaan.

Ke 15.5. klo 18 kokoonnumme Pilppan jossa syvennytään ennakkoon opiskeltuun materiaaliin sekä valmistaudutaan 23.5. klo 18 suoritettavaan testiin. Testipaikka ilmoitetaan myöhemmin. Testi on vapaaehtoinen mutta erityisen suositeltava. Kurssin käyminen auttaa edelleen parantamaan toimintaamme Latukahviossa ja kurssi on jäsenille ilmainen. Kurssin vetää Laila Mujunen. Tarvittava oppimateriaali löytyy osoitteesta:

<http://www.evira.fi/portal/fi/elintarvikkeet/hygieniaosaaminen/>

Ilmoittautuminen ja lisätiedot:
Laila Mujunen 040 7457881
laila.mujunen@dnainternet.net

Ruskaretki Kilpisjärvelle

Kuopion Liikenteen linja-auto starttasi jo kello 5.00 lauantaiaamuna 1.9.2012 Puijonlaakson ostarilta kohti pohjoista. Kyydissä oli 27 aamuvirkkua ruskaretkeläistä. Edessä olevan pitkän

matkan vuoksi, Heikki oli jo edellisenä ajellut Iisalmeen yöpymään. Niinpä aamun alkaessa valjeta Heikki vaihtui Iisalmissa kuljettajaksi ja alkumatkan kuljettaja palasi Kuopioon. Seuraavaksi vaeltajia virkisti Oulun kauppahallissa riisipuuro ja kahvit. Levähdystauon aikana jäi aikaa erilaisten ostosten tekoon sekä myynnissä olleiden kalojen ihailuun ja seuraamme liittyi viimeinen mukaantulija.

Pellon vihreällä pysäkillä oli tilaisuus ostoksiin ja pieneen purtavaan ennenkuin matkaa jatkettiin päivälliselle Kilpisjärven matkailukeskukseen. Sitten majoittumaan lähellä Kilpisjärven rantaa sijaitseviin punaisiin mökkeihin.

Sunnuntaiamuna oli innostavaa testata uintia Kilpisjärvessä. Kun järven toisella puolen hohtivat lumilämpäreet tunturien rinteillä, ei ollut lainkaan ihme, että vesi oli todella virkistävää eikä houkutellut pitkiin uintilenkkeihin.

Vaikka aamu oli sateinen, se ei estänyt vaeltajia lähtemästä Saana-laivalla kohden kolmen valtakunnan rajaa. Sade lakkasi laivamatkan aikana, joten aamuverryttely keltaiselle kolmen valtakunnan rajapyykille sujui osittain aurinkoisessa säässä.

Paluuvaellus aloitettiin tutustumalla Saanan uuteen ja vanhaan majaan. Tauolla vanhassa majassa tutustuttiin toisiimme ja Heikki esitti seuraavan ruskamatkan kohteeksi Kebnekaisea. Vaellus Norjan ja Ruotsin rajalta takaisin Kilpisjärvelle oli vaativampi kuin parikymmentä vuotta nuorempana. Matkalla hämmästytti reitin maapohjan kuluneisuus. Mutta Kilpisjärvi on aluetta, johon vaeltajat

tahtomattaan jättävät jälkensä. Levähdyspaikka putouksella oli virkistävä, vaikka kukaan ei uskaltanut uimaan putouksen alapuolelle. Heikki sen sijaan kiipesi putouksen yläpuolelle. Vähitellen kaikki vaeltajat saapuivat majapaikkaan sekä päivälliselle. Sen jälkeen odottikin rantasauna lämmitettynä ja Kilpisjärven uimavesi erittäin kylmänä.

Maanantaina oli vuorossa ulkomaanmatkailua EU:n ulkopuolelle Nato maahan Norjan Skibotniin. Matkalla oli kuitenkin pysähdys jyrkälle putoukselle, missä emme tyytyneet ihaillemaan pelkästään tietä lähimpänä olleita kuohuja, vaan katsastimme kotvan aikaa veden kiireistä syöksyä kohti kurun pohjaa ja Pohjois-Atlantia kanjonin pohjalla saakka. Samalla löytyivät ensimmäiset riekonmarjat. Skibotnissa matkassamme olleet Turun latulaiset jäivät geokätköilemään ja me muut siirryimme Skibotnin satamaan katsastamaan kelluvia meduusoja . Maistelimme vielä kahvin kera paikallisia herkkuja ja käväisimme ostoksilla K-kaupassa. Tuliaksiakin löytyi. Päivän kruunasi uinti Pohjois-Atlantissa. Vaikeusaste oli riittävä, kun laskuveden aikana piti päästä liukkaiden kivien yli mereen, mutta Markun sankarillinen käsivarsi auttoi pysymään pystyssä. Vesi oli uimiseen lämpimämpää kuin Kilpisjärvestä.

Kun Skibotnista oli noustu riittävästi saksalaisten Lapin sodan aikana rakentamaa tietä pitkin kohti Saanaa, Heikki ohjasi linja-auton retkeilykeskukseen. Riitan ohjeiden mukaisesti ajettiin asfalttitieltä metsään, missä löytyi 4 kilometrin mittainen Lullelundin luontopolku. Tunturin

rinteisiin perustettu polku vei todella vaihteleviin luonto-olosuhteisiin; kangasmaastoon, sammalikkoon ja kostean varjoisaan lehtimetsään. Pitkospuut olivat tarpeen mentäessä kohisevien koskien luo vatukkoa ja horsmaa kasvavalle hakkuuaukiolle. Sateen alkaessa pysähdyimmekin laavulle lähelle auton pysäköintipaikkaa. Osa latulaisista poikkesi Turun latulaisten kanssa Tromssaan. Linja-autossa heille oli selostettu paikallisista olosuhteista. Kuullun perusteella hekin olivat tyytyväisiä retkikokemuksiinsa. Ilta vierähti nopeasti Heikin kertoessa kolmen viikon pyöräilymatkastaan Vaasasta Ruotsin kautta Norjaan ja Tukholman kautta Helsinkiin.

Tiistaina oli vuorossa Saanan valloitus. Osa vaelteli maata pitkin myötä- tai vastapäivään ja he kohtasivat toisensa lähellä Saanan majaa, johon poikkesivat. Aurinkoisen aamupäivän jälkeen tiikusateinen iltapäivä teki vaeltajista varovaisia, koska reitti ja kivet olivat märkiä. Puunjuuria ei matkan varrella ollut harmina, mutta pitkospuut ja niiden ympärillä polku olivat liukkaana tuntuista ja lisäsivät varovaisuutta.

Saanan valloittajat aloittivat valloituksen. Mentiin 1,1 kilometrin matka polkua ja pitkospuuta pitkin portaikon alaosaan. Valloitusta varjosti heti alkumatkasta sattunut tapaturma, mutta siihenkin tuli ensiapua retkeilykeskuksesta ja Lailan saattamana Muonion terveyskeskuksesta. Maaston kulumisen estämiseksi, oli rakennettu portaikko Saanan laelle ja se helpotti kapuamista ylöspäin. Ihmettelyyn aihetta kuitenkin antoivat portaiden rakenteet, ne kun olivat leveydeltään erilaisia. Mahtava Saana, suomalaisen matkailun tärkein

monumentti, tuli valloitettua. Paluumatka Saanalta sujui hyvin, vaikka portaikosta kaiteet puuttuivatkin.

Illalla sonnustauduimme kuuntelemaan Staalon kaatajia Retkeilykeskukseen. Musikantit eri puolilta Etelä-Suomea olivat ruskaviikolla kiertämässä eri matkailukohteita ja esittivät mahtavalla taidolla sekä useilla instrumenteilla ja laulaen musiikkia. Mielenkiintoinen ilta.

Keskiviikkona oli aika jättää jäähyväiset Kilpisjärvelle ja käväistä lähtiessä luontokeskuksessa. Siellä tutustuimme Kilpisjärven vaiheita esittelevään näyttelyyn ja katselimme filmejä Kilpisjärven matkailun alkuajoista. Siihen aikaan ei ollut yhtä helppoa päästä Kilpisjärvelle kuin nykyisin, mutta naiset olivat kekseliäitä ja pääsivät hiihtämään tunturiin.

Sitten matkamme suuntautui Muonioon, missä Muonion kirkon seurakuntamestari esitteli meille kirkkoa. Kirkko oli toiminut sota-aikana muun muassa hevostallina. Muoniolaiset olivat tuohon aikaan evakuoitu Ruotsin puolelle. Sotien päätyttyä se kuitenkin kunnostettiin käyttötarkoitukseensa.

Toinen majoituspaikkamme, Särkijärven majat, oli todella tasokas. Rakennukset olivat omakotitalojen tasoa. Särkijärven vesi oli riittävän lämmintä uimiseen useamman kerran päivässä.

Torstaina valloitettiin Pallastunturi. Valloitus alkoi kuulaassa aurinkoisessa säässä. Osa kiersi lyhyempää reittiä Palkaskeron kautta ja istuskeli sateen alkaessa seurustelemassa muiden matkalaisten kanssa kodalla. Suurin osa kiersi Pallastunturin ja Taivaskeron ja

sieltä Laukukeron kautta hotellille ja opastuskeskuksen. Heitäkään sade ei ennättänyt juuri kastelemaan ennen Pallashotellille saapumista. Illalla linja-auto kuljetti retkeläiset Muonion kirkolle vanhojen virsien pariin. Emme olleet ainoita tilaisuudessa, jonka oli järjestänyt paikallinen toimittaja yhdessä kirkkoherran kanssa.

Perjantaina innokkaimmat vaelsivat Keimiötunturille ja sieltä edelleen Sammaltunturille. Heidän vaelluksensa varrelle osui ilmatieteen laitoksen tutkimusasema ja porojen teurastuspaikka, mistä lähti alamäkeen kuorma-autolla ajettava tie asfalttitielle saakka. Osa otti vaelluksen leppoisasti. Laulu raikui ja riekonmarjat maistuivat pysähdyspaikoilla. Keimiötunturin laella selällään makoillen nautiskelimme syysauringosta. Kuulaassa säässä katselimme ympärillemme; tuolla on Levi, tuolla Ylläs, tuolla Raattama, tuolla Pallas, tuolla Olos ja tuolla on Särkitunturi. Osa latulaisista ihaili vastaavia maisemia Särkitunturilta käsin. He saivat nautiskella matkan varrella muurinpohjalettuja. Illalla innokkaimmat kävivät naapuritalossa kansainvälisessä konsertissa ja tutustuivat Veli Kolehmaisena tauluihin sekä upeaan ateljeehen.

Lauantiaamuna alkoikin paluumatka Levin kautta. Paula oli varannut opastuksen Särestöniemen museoon matkan varrella. Kuulimme, kuinka Reidar oli sitkeästi pyrkinyt eteenpäin taiteilijaopinnoissaan ja lopulta 1970 -luvulla pääsi arvostetuksi taiteilijaksi. Hänen taulunsa ja muut taide-esineet ovat täysin omaa laatuaan. Hänen veljensä Anttu oli hoitanut Ounasjoen varrella sijaitsevaa kotitaloa ja ateljeeta,

mikä toimii myös konserttipaikkana. Näyttävä kokonaisuus.

Matkalla oli vielä pysähdys Kontiomäellä ja illan suussa saavuimme Kuopioon. Takana on jälleen erinomainen ruskaretki, jonka järjestämisestä suuret kiitokset ennenkaikkea Paulalle ja Heikille. Pääsimme vaeltelemaan ruska-aikaan Lapin maisemissa ja iltapuhteeksikin oli ohjelmaa, kulttuurista ja muita kuulumisia. Kiitos myös kaikille mukana olleille. Teitte kaikki yhdessä mukanaolosta miellyttävän ja antoisan.

Laura

Ristikön ratkaisu

Puijon latulaisen viime numerossa olleen retkiristikön ratkaisu:

1. ROKUA (Pookivaaran torni)
2. TIILIKKAJÄRVI (Kosevan kämpä)
3. PYHÄ-HÄKKI (Uusi iso puu)
4. HOSSA (Muikkupuron laavu)
5. REPOVESI (Lapinsalmen riippusilta)
6. RUUNAA (Neitikoski)
7. KOLI (Ukko-Koli)
8. KOLOVESI (Ukonvuori)
9. LINNANSAARI (Linnansaaren torpan ulkorakennus)

Oikea sana oli ULKOSALLA. Ristikko taisi olla sopivan vaikea, sillä oikeita vastauksia tuli vain viisi. Onnetar suosi Eija Rouhiaista, joka voitti arvonnassa kuksan! Kiitos kaikille vastanneille. *Antti Luoranen*

Liity jäseneksi Puijon Latuun

Puijon Latu ry:n jäsenrekisteriä hoitaa Suomen Latu, ja liittyessäsi Puijon Latuun, liityt samalla automaattisesti myös Suomen Latuun. Liittyminen tehdään Suomen Ladun nettisivuilla. Suomen Latu lähettää sen jälkeen postitse pankki-siirtolomakkeen, jolla maksat Suomen Ladulle jäsenmaksun.

http://www.suomenlatu.fi/suomen_latu/

Oikealla ylhäällä on ”nappi”: **Liity nyt jäseneksi**. Kun valitset yhdistykseksi Puijon Ladun, voit valita haluamasi jäsenyyden.

- henkilöjäsen 25,-
- 1.1. alle 19-vuotiaat 13,-
- perhejäsenyys 34,-
- rinnakkaisjäsen 15,-

Perhejäsenyys koskee samassa osoitteessa asuvia ja rinnakkaisjäsen voi olla, jos on jo henkilöjäsenenä muussa latuyhdistyksessä.

Voit liittyä jäseneksi myös soittamalla Suomen Ladun jäsensihteerille, puh. 044 722 6301.

Suomen Ladun sivuilla on koko jäsenistöä koskevaa tietoa, mm. jäsenedut. Puijon Ladun sivuilta löytyvät paikalliset asiat: www.puijonlatu.fi

**Tervetuloa toimimaan ja
vaikuttamaan!**

Ruskamatka Ruotsin Lappiin la 31.8. - la 7.9. 2013

Puijonladun vuotuinen syysmatka suuntautuu Ruotsin suurtunturialueelle. Siellä sijaitsevat naapurivaltion pohjoiset suuret kansallispuistot Sarek, Padjelanda sekä Stora Sjöfallet, jonka itäisellä reunalla järven takana sijaitsee ensimmäinen majoituskohteistamme Saltoluokta Fjällstation.

Tiistaina kolmen yön jälkeen bussimme kierrättää meidät Ruotsin korkeimman vuoren Kebnekaisan kaakkoispuolelle Nikkaluoktaan, jossa majoituskohteena on saamelastaustainen useita sukupolvia toiminut matkailuyritys Sarri.

(A). Keskiyöaikana halukkaat voivat patikoida Kebnekaise-vuoren läheisyyteen (matkasta 6/19 km voi ajaa maksullisella venekyydillä). Sinne voimme varata majoituksen kahdeksi yöksi, jolloin kokonainen päivä jää vuorelle kiipeämiseen tai Tarfala-laakson retkeen. Perjantaina Kebneltä patikointi takaisin Sarrille, josta lauantai aamuna lähemme paluumatkalle.

(B). Edellinen omin järjestelyin.

(P). Lyhemmän patikan ystävät retkeilevät tämän ajan Sarrin lähialueilla.

Omatoimivaellus Kungleden reitillä.

Matkan bussikuljetus palvelee erityisen hyvin myös ruskavaellukselle aikovia. Polulle pääsee lauantaina ja perjantaiksi ehtii jo Sarrille toipumaan kotimatkaa varten.

Myös melontarekijoille varataan tilaisuus hyödyntää kuljetusta puiston oivallisille melontavesille. Melontakalusto vuokrattavissa paikan päällä. Paluumatkan osa Stora Sjöfallet – Gällivaara hoidettava paikallista bussiyhteyttä käyttäen.

Hintatiedot:

P. Perusmatka.

** 3 vrk Saltoluokta STF 2-4hh

** 4 vrk Nikkaluokta Sarri 2hh 4710 kr

Perusmatkaa voi muuttaa valitsm. A tai B (tällöin Nikkaluoktassa vain 2 vrk:a)

A. 2 vrk Kebnekaise STF 4hh 5938 kr

B. 2 vrk Kebnekaise - Tarfala 3490 kr (oma-toimi, -muona, -majoite)

Majoitukset sis. puolihoidon. (1 kr = 0,12 € ,19.3.2013). Bussi (max 120€).

Kokonaishinnat: Perus 685 €, A 832 €, B 539 €.

Ilmoittautuminen ja varausmaksu 200 €, 28.4.2013 mennessä

IBAN FI24 3636 3010 4504 76, viite: Ruskamatka -13

Yhteyshenkilö: Paula, Paula.maattanen@dnainet.net, p. 050-917 5440

Linkkejä: hitta.se

den Svenka Turistföreningen (saltoluokta, kebnekaise, tarfala)

Nikkaluokta-Sarri ab

Kevätretki Laukaaseen

la 25.5. – su 26.5.2013

Puijon Ladun perinteisen kevätretken suunta on tänä vuonna Laukaa Keski-Suomessa. Retken aikana tutustumme mm. Hitonhaudan luonnonsuojelualueeseen.

Hitonhauta on vaikuttava luonnonmuodostuma, sekä geologiselta että maisemalliselta arvoltaan hyvin merkittävä. Muodostuma on 30 - 40 metriä leveä ja sen jyrkänteiset, runsaan rakoilun lohkomat kallioseinämät ovat 10 - 20 metriä korkeita. Jyrkistä seinämistä, huuhtoutuneesta maaperästä ja pyöristyneistä kaakkoispuolen kivistä sen on päätelty olleen jääkauden sulamisvesivirtojen purkautumispaikka. Hitonhauta on kasvillisuudeltaan arvokas ja monipuolinen. Monet uhanalaiset ja harvinaiset kasvit sekä sammalet viihtyvät alueella. Hitonhauta ympäristöineen kuuluu Natura 2000 -verkostoon.

Retki toteutetaan linja-autoretkenä. Mukaan mahtuu 45 ensin maksanutta. Retkelle lähtö 25.5 klo 7.00 ja paluu 26.5 klo 19 mennessä. Ajoreitti: Maljalahdenkatu> Puijon tori > linja-autopysäkit matkan varrella Jyväskylään päin.

Majoitumme Varjolan matkailutilan alueella Asemalammen paritalossa. Retkievät varaa jokainen itse.

Osallistumismaksu on 50,00/25,00 (lapset 4-12 v), sisältää kuljetuksen, aamiaisen seisovasta pöydästä heti paikan päälle mentyä, keittopäivällisen lauantaina, saunomisen Asemalammen paritalon saunassa sekä sunnuntai-aamiaisen.

Lisämaksuja, kukin maksaa suoraan liinavaatteet majoitukseen 10 €/ hlö, majoittuminen noin 25-35 euroa henkilö (450 euroa jaetaan majoittujien kesken).

Ilmoittautuminen on sitova, kun osallistumismaksu 50,00/25,00 € on maksettu 6.5.2013 mennessä. Puijon Ladun tilille FI24 3636 3010 4504 76, viestinä kevätretki ja osallistujan nimi.

Ilmoittautumiset: puhelimitse ja sähköpostilla:

Laila Mujunen, puh. 040 745 7881 laila.mujunen@dnainternet.net

Risto Häyrynen, puh. 0400 678 833, risto.hayrinen@dnainternet.net

Ilmoittautumisen yhteydessä on mainittava mahdollinen erikoisruokavalio, osallistuminen majoitukseen ja lähtöpysäkki sekä yhteystiedot (puhelinnumero ja mahd.sähköpostiosoite). Tutustu Puijon Latu ry:n matkaehtoihin, Puijon Latulainen 1/2010 sivu 11 tai netissä (Materiaalireppu/Matkaehdot). Tutustu myös www.varjola.com (Hitonhauta) Lisätietoja Lailalta ja Ristolta.

Kesän 2013 melonta-asioita

Melontatoimikunta ja ohjaajat ovat laittaneet kesälle taas runsaasti tapahtumia tarjolle. Retket ovat perinteiseen tapaan yhteisiä Kallan Melojien kanssa. Kalenterissamme on nyt aiempaa enemmän Puijon Ladun ohjaajien suunnittelema retkiä. Kannattaa vilkaista netistä myös Kallan Melojien retket ja osallistua niille, jos sopivia sattuu kohdalle. Tuppuraisen Timo nautiskelee tulevana kesänä ilmeisesti enemmän omista retkistä, joten kiitän Timoa latulaisten puolesta menneiden kesien retkistä!

Pilpasta lähtevät keskiviikkomelonnat ovat tulevan kesän vakio-ohjelmaa kesä-elokuussa. Klo 17 nimi vajakirjaan, klo 17.30 ohjaaja jakaa kanootit ja klo 18 ollaan jo vesillä. Kesto on n. 2,5 – 3,5 tuntia ja usein siihen sisältyy maatauko tulipaikalla. Vaihtovaatteet, evästä ja juomaa mukaan. Sopii aloittelijoillekin. Puijon Ladun melontasivuilta löytyy ohjeita!

Kiintoeväinen Voyager on myyty pois ja tilalle ostettun kajakkiyksikkö ”pienehkölle melojalle”.

Tapahtumat löytyvät nettisivuiltamme:

www.puijonlatu.fi -> yläreunasta klikkaa Melonta -> Jutun otsikkoa tai Lue lisää – tekstiä klikkaamalla voi lukea koko jutun. Melontakalenteria selaamaan ja mm.

turvaohjeisiin pääset oikean laidan Melonnasta lisää –kohdan tekstejä klikkaamalla.

Melojilla on sähköpostilista ja Facebook –ryhmä. Niiden avulla pyritään myös välittämään tietoa ja niillä voi mm. yrittää houkuttaa kavereita melomaan. Liittymisohjeet löytyvät netistä melontasivujen oikeasta laidasta.

Suosittelen turva-asioiden kertaamista. Tekniikka-asioita voi katsoa vaikkapa animoidusta melontaoppaasta: <http://www.melontaopas.fi/>.

Melontaretkien vaativuustasot (Timo Tuppurainen):

VT 1. HELPPO. Rauhallinen tahti, suojaisat reitit. Päivämatkat max 20 km. Sopii vähän meloneille. Retkillä on omatoimisesti suoriuduttava leiriaskareista. Lasten osallistuminen on mahdollista, josta retkikohtaisesti ilmoitetaan etukäteen.

VT 2. KESKITASO. Normaali retkivauhti. Selkävesiä, osin suojaisat reitit. Vaatii retkikokemusta. On hallittava reskutuksen perusteet. Päivämatkat 20-30 km.

VT 3. VAATIVA. Isoja selkävesiä ja/tai virtaavaa vettä. Kokeneille melojille. On hallittava reskutuksen ja omattava hyvät melonta- ja retkeilytaidot. Retkien pituus jopa 2 viikkoa. Päivämatkat jopa 50 km.

Mukavia hetkiä vesillä ja maissa itse kullekin!

-Paavo Jaakkola-

Melontaretki Oravareitille toukokuussa

25.-26.5.2013 Oravareitti (VT1 / VT2). Melotaan la-su yhteensä noin 50 km vesiluontopolkua Juvalta Sulkavalle. Reitillä on kapeaa jokea, pieniä koskia ja järviä. Majoitus Sulkavan Oravanpesillä aitassa tai omassa teltassa. Kalustoksi retkelle suositellaan muovisia retkikajakkeja/kanootteja. Kalustoa voi myös vuokrata yrittäjältä. Yhteysenkilö Antti Luoranen, puh. 040 539 4767, luoranen (miuku) luukku (piste) com

Retki Pilpan lähivesillä

6.-7.7.2013 Yöpymisretki lähivesille. Leiriytymispaikkana jokin helposti saavutettava kohde: Kissasaari, Särkkä tms.. Lähtö Pilpan rannasta. Helpohko, sopii hyvin aloittelevillekin melojille. Yöpyminen teltoissa. Melottavaa matkaa kertyy noin 30 km. Yhteysenkilö Juha-Pekka Pohjalainen, jppohjalainen(at)gmail.com (0405623212)

Vehmersalmen kierros

19.-22.7.2013 Tour de Vehmeri. Melotaan reipas ympyräreitti. Matkan varrelle jäävät mm. Jännevirta, Riistavesi ja Vehmersalmi. Lähtö- ja paluupaikka on Pilppa. Vesillä ollaan 3-4 päivää. Yöpyminen tapahtuu teltoissa. Pitkiä päivämatkoja (30 – 50 km), mutta leppoisa tahti. Soveltuu jo vähän kokemusta omaaville, seikkailuhenkisille melojille. Yhteysenkilö Juha-Pekka Pohjalainen, jppohjalainen(at)gmail.com (0405623212)

Arktinen melonta

3. Arktinen melonta. Yöpyminen kämpässä tai teltassa. Ajankohta lokamarraskuussa, tarkempi ajankohta ja paikka täsmentyvät myöhemmin. Vaativa, kokeneille melojille. Yhteysenkilö Juha-Pekka Pohjalainen, jppohjalainen(at)gmail.com (0405623212)

Melonta/patikointiretki Hossaan juhannuksena

20.-23.6.2013 Melonta/patikointiretki Hossan retkeilyalueelle Suomussalmelle juhannuksena (VT1 / VT2). Hossassa on puhdasta luontoa, kirkkaita vesiä, harjuja, lampia, lähteitä, kalliomaalauksia, hyviä järvi/jokireittejä ja polkuja. Majoittuminen Erä-Hossassa mökissä tai omassa teltassa. Kalustoksi retkelle suositellaan muovisia retkikajakkeja/kanootteja. Retki soveltuu myös vähemmän meloneille, perheille ja kävelijöille. Yhteysenkilö Antti Luoranen, puh. 040 539 4767, luoranen (miuku) luukku (piste) com

Kilpisjärvelle tai lemmenjoelle

Syysretki Kilpisjärvelle tai Inari Lemmenjoelle viikolla 34. Tehtäisiin 1-2 yöpymisen minivaelluksia tai päiväretkiä. Kilpisjärveltä mahdollisuus sään salliessa Pältsän ja/tai Barraksen huiputuksiin. Lemmenjoella Ramadasjärveltä Kultalan kautta takaisin Ramadajärvelle. **Soita Lauri Lehtiselle 050 414 501**

Kävely- ja pyöräilykalenteri 2013

7.5. - 28.5. Tiistaipyöräilyt toukokuussa.

Tiistaipyöräilyjen aluksi klo 17-18 Forte Sportin asiantuntijat opastavat meitä polkupyörän huollossa, pyörän valinnassa, ravitsemuksessa ja varusteissa. Jokaisena neljänä tiistaina on uusi aihe. Tarkempi ohjelma Puijon Ladun kotisivuilla ja urheilumuistiossa lähempänä ajankohtaa. Toivon runsasta osanottoa ja ilmoittautuminen maanantaina viestillä tai sähkö-postilla on suotavaa.

Kello 18 alkavat tiistaipyöräilyt samasta lähtöpaikasta kuin ennenkin, käytetään nimenä nyt Forte Sport, Neste-huoltamon sijaan. Leppoosaa vauhtia ajellen tutustumme uusiin ja tuttuihin kohteisiin.

rkarhunen@gmail.com

Riitta 040 758 6844

la 11.5. Suomen Ladun valtakunnallinen pyöräilypäivä, Yhdessä .

Tutustutaan pyöräillen geokätköihin.

Retkiä vetävät Puijon Ladun geokätköilijät ja ne sopivat kaikenikäisille pyöräilijöille.

Kirsi vetää lapsiperheille sopivan pyöräretken noin 5 km.

Ensio vetää kaikenikäisille sopivan retken 10-15 km

Hannu vetää kaikenikäisille sopivan retken 15-20 km Lähtö Forte Sportin edestä klo 10.

Ilmoittaudu viim. 9.5. retken vetäjille.

Kirsi 040 707 8367

ks.tuppurainen@luukku.com,

Ensio 040 019 1053

ensio.holopainen@pp.inet.fi.

Hannu 044 274 7092

hannu.rasanen@hotmail.com,

ti 16.7. Teatteripyöräily

Tammenrantaan jossa esitetään näytelmä **Kaunis Veera**, klo 19 . Lähtö Forte Sportin edestä klo 17, mukaan voi liittyä myös klo 17.30 Pitkälähdessä, Hulkontien alikäytävän kohdalla. Teatteriin autoilevat jättävät auton Valoharjun parkkipaikalle. Liput 18 € .

Ilmoittautuminen suotavaa edellisenä iltana, lippuja on aina riittänyt.

rkarhunen@gmail.com

Riitta 040 758 6844

la 3-4.8 Teatteripyöräily Syväniemelle

sisältää kesäteatteri Hermannin esityksen

Tangoa, rautalankaa ja muita

riitasointuja, lauontaina klo 14.

Yöpyminen kesämökissä

Karttulassa, Hirvijärven rannalla ja illalla virkistäytyminen savusaunassa.

Lähtö Pitkälähdessä Terran

parkkipaikalta klo 11. Lippuja varattu

10:lle , samoin tilaa mökissä yöpyville.

Ilmoittaudu viimeistään 20.7. Liput 15 €.

Mukaan retkievää ja juomaa sekä

yöpymis-varusteet. Ruuan valmistamme yhdessä omakustannushintaan n. 5-10 €.

rkarhunen@gmail.com

Riitta 040 758 6844

Vierailu Suomen Ladusta

Suomen Ladun henkilöstön tavoitteena on lähivuosina vierailla kaikissa jäsenyhdistyksissä. Savo-Karjalan yhdistyksille suunnatun yhdistysverotuksen koulutuspäivän Kuopiossa veti Nina Räike. Samalla hän tutustui myös Pilppaan ja jututti Puijon Ladun hallituksen jäseniä ajankohtaisista asioista.

Keskustelussa käytiin läpi toimintamme käytäntöjen kehittämistä ja odotuksiamme Suomen Ladun toimijoilta. Ajatusten vaihto oli mielenkiintoista ja saimme lisätietoa mm. SL:n koulutus- ja muista jäsenpalveluista.

Kiinteistöjä katseltaessa, oli mairittelevaa kuunnella hänen sanojaan tukikohtamme tasosta. Nina kyseli sen käytöstä yhdistyksen toiminnassa ja mahdollisuuksista koulutuspaikkana. Ehkä me pidämme itsestään selvänä mainion Pilppamme olemusta. Hyvä kun sekini tuli katsotuksi myös vieraan silmillä.

M Rissanen

Vuontispiritillä

Auringon tuike
helmiäishangella,
nöyriksi taipuneet tunturikoivut.
Ylhäällä voima
ja pyryn valo
niin pehmeä, jylhäkin kohta.

Luottavainen olo
konkarikulkijoiden kanssa,
tai hiljainen hangen rytmi
lumen askelissa yksin.
Tunturikoivikoissa minä riekon tapaan

kiersin.

Ja kiitos,
viimeisen yön revontulet
tallentuivat

muistojen kennoihin

Linjuri-Heikin pyörämatka

Uumajasta Ruotsin halki Norjaan ja kohti etelää

...jos olet jonnekin pyrkimässä...

Elokuun 1. päivä Paula vaimoni saatteli minut ja pyöräni linja-autoasemalle. Aikomukseni oli punnita menopeli matkahuollon vaakassa mutta siihen se jäikin. Arvio pyörän "yli painosta" syntyi aina yösijalle mennessä kun nostelin sitä tien runakaiteen yli. Homma vaati äärimmäisen ponnistuksen ja liki venähtäneen selän. Itse pyörä, 80-luvun Helkama, sen sijaan kesti neljän laukun, kahden käärön ja keposen kuskin aiheuttamat rasi-tukset moitteetta. Johtui varmaan siitä, että poliisien huuto-kaupasta ostettu kulkupeli sai uudet vanteet ja ketjut ennen lähtöä. Myös vaihteiden määrää oli lisätty 24:ään, mikä takasi ettei ylämäkiä tarvinnut kävellä. Tosin aina luottamukseni jarruihin ei pitänyt ja jalkauuin suosiolle jyrkimpiin alamäkiin.

Matka Vaasasta Uumajaan sujui hienon sään vallitessa. Tosin itse laivalle pääsy oli siirtynyt vuorokaudella paikkojen ollessa loppuunmyyty. Peruutuspaikkoja jonotti 7 henkeä kun tuli yksi peruutus. Onneksi kukaan seitsemästä ei lähtenyt sooloilemaan ja niin laivan portti aukesi myös minulle. Umajasta matka suuntautui Ruotsin sisämaahan pitkin tietä, jota kutsutaan seitsemän joen tieksi. Kahden maastoyöpy-misen jälkeen oli vuorossa matkan ainoa hotelliyöpyminen. Uiminen, lämmittely bastussa ja yö lakanoiden välissä ryydytti heti aamusta matkaa seuraavaan kuningaskuntaan, Norjaan. Kõlivuoriston ylityksen jälkeen matkan suunta kääntyi etelään.

...jää vaikka...

Majoituspaikkoja valitessa oli nyt kiinnitettävä huomiota hintaan ja myös mahdollisiin vieruskavereihin, joista ikävimpinä mainittakoon veren himoiset punkit. Neljännen yön leposijan löytäminen oli venynyt. Kuun jo pais-taessa sitten liike lakkasi maitolavan viereen ja tienvarren yksinäinen tonkka sai yövieraan. Tämän kuten useiden muiden majoitusten etuna oli että niistä "pääsi" jatkamaan heti päivän valjetessa. Viides yö oli vuonon rannalla Trondheimin tuntumassa. Kaupungista lähdettyä Lidl:n sadeviitta joutui tositemstiin ja lenkkarithan olivat vaihtuneet krokseihin heti eka päivän jälkeen. Oikein käytännölliset koska veden poistoreikiä on tarpeeksi. Illaksi sää poutaantui ja sopiva katoskin löytyi ennen pimeän tuloa.

Vieras-maja ja vieruskaveri *Kuva: H Määttänen*

Seuraava päivä näyttäytyi harmaana. Kosteaa ja kylmää olivat kameralle myrkkyyä ja yhteistyö kuvaajan kanssa sujui vain auringon näyttäytyessä. Aamulla matka jatkui totutusti räystään suojasta kohti Molden kaupunkia, jonka seudulla Saksan keisari Vilhelm on kuulemma tavannut viettää kesä huviahdillaan. Matkalla Åndalnes:iin reitille sattui vuonon alitus jonka kuljin linja-

autossa. Majoituspaikaksi valitsin leirintäalueen. Aamulla teltta märkänä pussiin ja kohti ensimmäistä kohokohtaa Trollstigeneli röllin mutkamäkeä. Ylhäältä avautui hulppeat näkymät, joita kamerat ahnaasti tallensivat, erästä harmittelijaa lukuunottamatta.

Viiikkien vuoristorataa

Kuva: H Määttänen

...kättäsi heiluta lautan tullen...

Äkinousua seurasi pitkä myötäle vuonon rantaan. Lautassa matka vastarannalle ja loivasti nousten kohti Geiranger-vuonoa. Yö teltassa ennen jyrkkää laskeutumista itse maailmanperintökohteeseen. Vuonolautalla ihailin jylhää maisemaa ja vesiputouksia, kunnes lautta rantautui Hellesyltin pikku kaupunkiin. Matkan paras oikotie, joka vei 460 m merenpinnan yläpuolella, tarjosi haastavan alastulon mutta liki komeimmat maisemat. Oli jälleen lauantai ja proviantti laukku odotti vielä täydennystä illan pääateriaa varten. Onneksi Rema 1000 ketjun myymälä Strynin kaupungissa pelasti tilanteen. Iltaoimena hämärässä vielä keräsin Nordfjord- vuonon autiolla rannalle ajautuneita puupalasia. Ne ja pätkä laituria tarjosivat hyvän alustan laavulle, muutoin kivikkoisessa paikassa. Ei pelkoa punkeista ja pakastelohesta valmistettu ruoka oli päivän paras

nautinto. Seuraavana aamuna taas yhtämittaista nousua 600 m (Utviksfjellen). Jälleen matkanteko venähti pimeään tuloon asti. Ampumaradan parkkipaikka oli ollut mieluinen myös karjalle ja tuotti vaikeuksia löytää puhdasta maata teltan alle. Sunnuntai-päivän 89 km jäi alle keskiarvon. Seuraavana päivänä taas nousua ja loppulasku Sogne-vuonolle, missä käytöstä jääneen rantatien ojasta löytyi yösiija. Paikassa sai kattaa oikean pöydän ja kelpasi siinä katsella maisemia.

...kaiken se kestää...

Täällä punkki skenaario toteutui. Väärän miehen valisti ja äkkilähtö seurasi ennen kuin ehti lujemmin tarttua. Sogne vuonon vartta riitti ajettavaksi, sillä se on kokonaisuudessaan maailman toiseksi pisin eli 200 km. Solvorn-kaupungin kohdalla tapahtui puolen vaihto. Matkalla vuonon pohjukkaan sattui myös mieleen jäänyt episodi. Muutamia tunneleita oli tullut jo pyöräilyksi. Nyt eteen sattunut tarjosi läpipääsyn lisäksi pimeyttä ja märkyyttä. Pyörässä oli tehokas paristokäyttöinen takavallo mutta edessä vain dynamovallo, jonka valoteho määräytyy pyörimisnopeuden mukaan. Kanttini ei kestänyt ajaa riittävää nopeutta eivätkä tunnelin seinät juuri erottuneet, joten vetäydyin reunaan. Onneksi otsalamppu löytyi sukkelasti ja valaisi riittävästi loppumatkaa. Skjoldenissa ruokakaupat olivat jo sukeutuneet ja nousu (1200 m) vuonolta majoitukseen Sognefjellet ylängölle tuli palkitukseksi vain hiilihydraatti aterialla.

...hauskalta silloin näyttää...

Telttayöpymisen jälkeen nousu jatkui Norjan maanteiden korkeimmalle kohdalle, 1434 m. Tällä korkeudella tien varsilla oli vielä sulamatonta lunta. Keli

oli kirkas ja tavoite, Jotunheimin kansallispuisto lähestyi hiljakseen johtuen kovista nousuista. Iltapäivällä matkan lyhyin osuus 48 km päättyi Leirvassby- tunturin aseman pihalle. Osoittautui että, pääsy Suunnitelman mukaisesti Gende-järvelle vaelluspolkua pitkin vaatisi varusteiden ja pyörän selässä kantamista. Suunnitelmaan tuli muutos ja uusi päivä alkaisi Kyrkjevuorelle kiipeämisellä. Se oli pyöräretken ainoa vapaa päivä. Laskuvoittoinen tie vauhditti vapaan jälkeistä matkaa niin, että pimeään laskeuduttua mittariin oli kertynyt 206 km.

Aamulla matkan kolmas lauantai alkoi sateen saattelemana. Pienen alkulämmittelyn jälkeen matka stoppasi Norjan tielaitoksen museoon, jossa sään kohentumista odotellessa taisi kulua parikin tuntia. Päivän mittaan taakse jäi mm Lillehammerin kaupunki ja teltpaikka odotti hiekkatien varressa mustikkamättäiden lomassa. Uusi päivä tuntui johtavan pussin perälle, kunnes neuvoa kysytyäni sain uskoa jatkaa ryskytystä. Tielle 20 pääsy palkitsi reippaalla myötätuulella ja avarilla näkymillä viljavainioille. Molemmiin puolin Norjan ja Ruotsin rajaa löytyy Finnskogen, jonne jo 1600-luvulla muutti Suomesta uudisasukkaita. Vieläkin tutun oloisia opasviittoja näkyi teiden varsilla. Päivän loppuksi telta tasaiselle nurmelle.

Torsbyssä. Päivän siirtymä oli 142 km ja aamuksi oli taas "tilattu" aikainen lähtö jouduttamaan matkaa kohti Tukholmaa. Sinne pääsy vaati vielä kolme keskimäärin 145 km päivä taipaletta, joista viimeinen Salan kaupungista lauttasatamaan oli kilpailu aikaa vastaan. Reissun ainoa päivä, jolloin pyöräilijän-

kin pinna hieman kiristyi. Mutta näin tuppaa käymään, kun kiva loppuu.

Keskiviikon illan suussa olin lautassa. Torstaina tuli kuluneeksi kolme viikkoa kun matkustin lautassa Uumajaan ja ajaminen alkoi. Vapaapäivä huomioiden ajopäiviä tuli 20 ja matkaa 2370 km, keskimäärin 119 km/vrk. Kukkaro keveni Norjassa 300 € ja Ruotsissa 100 €. Itse pyörä, 80-luvun Helkama, kesti neljän laukun, kahden kääron ja keposen kuskin aiheuttamat rasitukset moitteetta.

Kesä 2012 oli sateinen Norjassakin. Pyöräilijälle kuumuus on kuitenkin se pahempi juttu. Sen sietokykyä testataan lähitulevaisuudessa. Entäpä ne vaimon hankkimat pyöräilyhousut? Täytynee kokeilla seuraavalla matkalla. Tulivathan ne reissulla kirjaimellisesti sisäänajetuiksi, repussa. Toivotan tulevan kesän pyöräilijöille runsaasti kammien kierroksia.

Heikki Määttänen

Kirjoittaja on latulaisten luottokuski, joka ajoittain karkaa omille pohuilleen.

Kuski ja Helkama huilailee

Kuva: H Määttänen

Puijon Ladun tapahtumakalenteri 2013

HUOM. Tapahtumatiedot tarkentuvat [www-sivuille: http://www.puijonlatu.fi/](http://www.puijonlatu.fi/)

Seuraa myös Savon Sanomien urheilumuistiota.

		Yhteyshenkilö/-tiedot
la 27.4.	Melonnan peruskurssit alkavat	<i>Antti Luoranen, 040 539 4767</i> luoranen@luukku.com
ma 29.4.	Metsämörri- ja metsämytys- koulu alkaa	<i>Kirsi Tuppurainen, 040 707 8367</i> ks.tuppurainen@luukku.com
TOUKOKUU		
Vapun tienoilla	Melontaretki Luppotuvalle	<i>Jarmo Tuhkanen, 040 534 1931</i> <i>seuraa www-sivujamme</i>
toukokuu	Melontaohjaajien tapaa- minen	<i>Merja Örmälä, 044 290 2600</i> merja.ormala@gmail.com
Toukokuu7. 5. alk	Tiistaipyöräilyt Lue lisää s. 14	<i>Riitta Karhunen, 040 758 6844</i> rkarhunen@gmail.com
la 4.5.	Kevättalkoot Pilpassa klo 10 alkaen	<i>Puijon Ladun puhelin, 040 537 8038</i>
Aika	Tapahtuma	Yhteyshenkilö/-tiedot
ke 8.5.	Jäsensaunat ke ja la Pilpassa 8.5. alk., s. 5	<i>Puijon Ladun puhelin, 040 537 8038</i>
ti 7.5. ti 14.5. ti 21.5.	Metsämörri- ja metsämytys- koulu jatkuu	<i>Kirsi Tuppurainen, 040 707 8367</i> ks.tuppurainen@luukku.com
15.05.13	Hygieniapassi koulutus Pilpassa, s. 6	<i>Laila Mujunen, 040 745 7881</i> Laila.mujunen@dnainet.net
la 18.5.	Kevättalkoot Pilpassa klo 10 alkaen	<i>Puijon Ladun puhelin, 040 537 8038</i>
la 25.5. – su 26.5.	Kevätretki Laukaaseen	<i>Risto Häyrinen, 0400 678 833,</i> risto.hayrinen@dnainet.net
la 25.5.- su 26.5.	Melontaretki Oravareitillä Juva, Sulkava, s. 13	<i>Antti Luoranen, 040 539 4767</i> luoranen@luukku.com

ma 27.5.	Melonnan peruskurssi I Pilpassa (aloitus 27.4.)	<i>Antti Luoranen, 040 539 4767</i> luoranen@luukku.com
to 30.5.	Melonnan peruskurssi II Pilpassa (aloitus 27.4.)	<i>Antti Luoranen, 040 539 4767</i> luoranen@luukku.com
KESÄKUUKU		
kesäkuu	Kallaveden kierros ja viikonloppuretkiä pyöräillen	<i>Riitta Karhunen, 040 758 6844</i> rkarhunen@gmail.com
su 2.6.	Majavamelonta, Virtasalmi	<i>Kalevi Markkanen, 040 531 6444</i>
ma 3.6.	Melonnan peruskurssi I Pilpassa (aloitus 27.4.)	<i>Antti Luoranen, 040 539 4767</i> luoranen@luukku.com
to 6.6.	Melonnan peruskurssi II Pilpassa (aloitus 27.4.)	<i>Antti Luoranen, 040 539 4767</i> luoranen@luukku.com
su 9.6. - la 15.6.	Suomi Meloo –viesti Kemihäara – Tornio	<i>Paavo Jaakkola, 0400 892 443</i> paavo.jaakkola@lehtikuusikko.fi
ke 12.6.	Jäsenilta ja seniori-ilta Pilpassa klo 17 alkaen	<i>Puijon Ladun puhelin, 040 537 8038</i>
ma 17.6.	Hallituksen kokous	
to 20.6. - su 23.6.	Melonta- ja patikointiretki Hossaan (Lue lisää: s. 13)	<i>Antti Luoranen, 040 539 4767</i> luoranen@luukku.com
Aika	Tapahtuma	Yhteyshenkilö/-tiedot
pe 21.6.	Juhannusaaton sauna	<i>Puijon Ladun puhelin, 040 537 8038</i>
La 6.7. - 7.7.	Helppo yöpymisretki meloen Pilpasta, s 13	<i>Juha-Pekka Pohjalainen,</i> jppohjalainen@gmail.com
HEINÄKUUKU – JOULUKUUKU		
ke 3.7.	Pilpan heinätalkoot Kuopion kaupungin kanssa alkaen klo 13	<i>Puijon Ladun puhelin, 040 537 8038</i>
kesäkuu heinäkuu	Jokimelontaretki Nurmijoki, Sonkajärvi	<i>Antti Luoranen, 040 539 4767</i> luoranen@luukku.com
la 27.7.- su 28.7.	Water Route Tervo-Karttula- Syvänniemi melontaretki	<i>Paavo Jaakkola, 0400 892 443</i> paavo.jaakkola@lehtikuusikko.fi

heinäkuu	Melontaretki Hietasalon suuntaan 1-2 vrk	
heinäkuu	Viikonloppuretkiä pyörällä Teatteripyöräilyt s. 14	<i>Riitta Karhunen, 040 758 6844</i> rkarhunen@gmail.com
heinäkuu	Tour de Vehmeri Pilpasta meloen 3-4 vrk, s.13	<i>Juha-Pekka Pohjalainen,</i> jppohjalainen@gmail.com
ke 14.8.	Jäsenilta Pilpassa alkaen klo 17	<i>Puijon Ladun puhelin, 040 537 8038</i>
la 17.8.	Iisalmen Ladun vierailu Pilpassa	
ke 21.8.	Niittytalkoot Pilpassa	<i>alkaen klo 13</i>
01.09.13	Perheiden ulkoilupäivä Pilpassa klo 10-14	<i>Kirsi Tuppurainen, 040 707 8367</i> ks.tuppurainen@luukku.com
elokuu vko 34	Kilpisjärvi tai Lemmenjoki (Lue lisää: s. 13)	<i>Lauri Lehtinen, 050 414 5011</i>
la 31.8. - la 7.9.	Lapin ruskaretki Ruotsiin s. 10	<i>Paula Määttänen, 050 917 5440</i> paula.maattanen@dnainternet.net
27.8. - 17.9.	Metsämörrikoulu tiistaisin	<i>Kirsi Tuppurainen, 040 707 8367</i> ks.tuppurainen@luukku.com
la 14.9. la 19.10.	Syystalkoot Pilpassa	<i>Puijon Ladun puhelin, 040 537 8038</i>
syyskuu	Ruskamelonta Puulalla	<i>Heikki Väisänen, 0500 600 778</i> heikki.vaisanen@uef.fi
pe 20.9.	Kuutamomelonta	<i>Merja Örmälä, 044 290 2600</i> merja.ormala@gmail.com
Aika	Tapahtuma	Yhteyshenkilö/-tiedot
la 28.9. - su 29.9.	Karpaloretki Tiilikan kansallispuistoon	<i>Kirsi Tuppurainen, 040 707 8367</i> ks.tuppurainen@luukku.com
lokakuu	Talkoolaisten palkitseminen	
lokakuu	Melontaohjaajien tapaa- minen	<i>Merja Örmälä, 044 290 2600</i> merja.ormala@gmail.com
loka- marras	Arktinen melonta kokeneille melojille	<i>Juha-Pekka Pohjalainen,</i> jppohjalainen@gmail.com

marras- joulukuu	Melontaharjoitukset Niiralan uimahallissa	<i>Antti Luoranen, 040 539 4767</i> <u>luoranen@luukku.com</u>
la 16.11.- su 17.11.	Kaamosyöpyminen	<i>Kirsi Tuppurainen, 040 707 8367</i> <u>ks.tuppurainen@luukku.com</u>
la 30.11.- la 7.12.	Ensilumen hiihtoviikko Kiilopäällä	<i>Pekka Tikkanen</i> <u>pekka.tikkanen@ppa.inet.fi</u>
pe 6.12.	Lipunnosto Pilpassa	
la 14.12.	Pikkujoulu Pilpassa	
ti 31.12.	Uudenvuoden hiihto	

Lupukkalammella

Osa I

Olin kuullut kerrottavan Saariselän sydämes-sä Lupukkapään juurella sijaitsevan Lupukkalammen olevan yhden Koilliskairan kau-neimmista helmistä. Kyllähän tuollaiset pu-heet herättävät mielenkiinnon kyseistä paik-kaa kohtaan. Olin aikoinaan kuullut saman-kaltaisia puheita Hammasjärven erämaassa sijaitsevista Ainikkalammeista ja todennut puheiden paikkansa pitävyyden tutustumalla kyseiseen paikkaan. Niinpä myös Lupukka-lammen kauneus olisi käytävä toteamassa itse paikalla. Olin kesänä muutamana jo matkalla sinne, mutta kahvin loppumisen vuoksi vaellusta oli lyhennettävä päivällä pa-rilla – niin on kahvittelu tärkeää vaelluksilla – ja niin jäi Lupukkalampi tuolloin kokemat-ta. Mutta nyt lähdin matkalle sillä mielellä, että paikalla käyn ja parhaassa tapauksessa vietän myös yön lammen rannalla.

Matka Lupukkalammelle alkoi aurinkoisena juhannusaattona. Ennustee lupasiva koko päiväksi kaunista ja aurinkoista säätä. Oli hyvä keli ajella ja omalta osaltani automatka sujuikin kommelluksitta, mutta mieltä mata-loitti etujalkojensa varassa keturoiva yliajettu poronvasa nelostiellä. Päällejajan lisäksi paikalle oli pysähtynyt jo toinenkin auto, joi-ten en jäänyt ihmettelemään tapahtunutta, sillä mitäpä olisin voinut tehdä asian eteen – en mitään. Lämpömittari näytti matkan var-rella vajaata kahtakymmentä astetta, mutta Kiilopäällä jo +22 astetta. Lämmintä riittäi-si!

Kahvila-aterian jälkeen heitin rinkan selkään ja otin suunnan kohden Luulampea. Voi hy-vänen aika, miten rinkka painoikaan! - Ras-kaan taakkani kanssa juovattelin lähes suo-rinta tietä Luulammelle, jossa jututin telttai-levan nelihenkisen perheen päätä, joka kertoi Rautulammen ja Luulammen välisessä ku-russa olleen itikoita harmiksi asti.

Taajoslaavulle astelin usealta aikaisemmalta reissulta tutuksi tullutta latupohjaa ja pidin laavulla hieman pidemmän tauon ja harkit-sinpa hetken jopa yöasennolle jäämistä. Hy-vä siinä olisi ollut ottaa juhannusta vastaan, koska muita ei ollut näkyvissä. Joen takaa kyllä kuului puhetta, mutta ketään laavulle ei kuitenkaan tullut. Koska sää oli hyvä, iltavaasta aluillaan eikä itikoitakaan ollut kuin kohtalaisesti, päätin hetken arpomisen jäl-keen jatkaa suorinta tietä Kivipään kämpälle. Kompassisuunnalla kuljin ja hyvin pysyin suunnitellulla reitillä – en nyt aivan tarkkaan etukäteen ajatellulla reitillä, mutta kämpälle johtavalle polulle tulin lähes tarkalleen suunnitellussa paikassa – noin kolmesataa metriä kämpän eteläpuolella. Polulla oli melko tuoreen näköisiä saappaan jälkiä ja mielessä kävi jo aavistus, että kämpällä olisi joku muukin. Tyhjä se kuitenkin oli perille saavuttuani!

Kämpällä oli edessä heti uusi arpominen: teekö kunnan ruokaa vai tyydynkö kuumaan kuppiin ja voileipiin? Se vaati neuvoa anta-vat. Niinpä virittelin tulet nuotioon ja panin veden kiehumään nokipannuun. Lopputulok-sena oli siten lämmin voimajuoma, lämpimät kupit, voileipää ja vielä nokipannukahvit jäl-kiruuaksi. Nyt eli elämä kohdallaan! Voiko juhannusaatolta odottaa enempiä kuin auri-ngonpaistetta, leppeää tuulta, ruokaa, juomaa ja linnunlaulua! Nämä minulla olivat. Kun kapustarintakin oli toivottanut minut terve-tulleeksi jo Kiilopään rinteellä, kelpasi ju-hannuksen tulla. Jossain kukkui käki. Itikoi-takin oli, mutta Ohvi piti ne loitolla nautties-sani nuotion ääressä erämaan rauhasta.

Mietiskelin tulilla istuessani edellistä vierai-luani samalla kämpällä pari vuosikymmentä sitten, jolloin vietin syysvaelluksen viimei-sen yön samaisessa kämpässä. Tällä välin kämpä on ollut jossain vaiheessa lukittuna ainakin osan vuodesta. Nyt kämpän luona on viitat sekä Luulammelle että Vellinsärpi-

mälle, mutta viitoissa kerrotut kilometrimäärät minua hieman ihmetyttivät. Kämpälle on ilmeisesti joskus tehty talvisin latukin, mutta tietääkseni nykyisin vain korkeintaan kelkan jälki helpottamaan tikuilla hiihtäjien matkan tekoa.

Vieraskirjan mukaan kämpällä oli käynyt väkeä muutama päivä aikaisemmin, mutta mikään kansainvaelluksen kohde se ei hieman syrjäisen sijaintinsa vuoksi ole. Täällä on erämaan rauhasta nauttivan vaeltajan hyvä levähtää yö ennen sivistyksen pariin syöksymistä.

Yöllä oli jostain raosta päässyt sisälle muutamia itikoita, joten virittelemälleni rankiselle oli käyttöä. Juhannusaamuna ei ollut suuria haluja poistua makuupussista, mutta eihän siihenkään voinut jäädä - reissu vasta alussa ja Lupukkalammelle vielä melkoinen matka. Aamulla mittari näytti +16 astetta ja aurinko oli pilvien takana. Tuntui siltä, että päivän aikana saattaisi sataakin. Lähes jokaisella vaelluksellani toisen tai kolmannen vaelluspäivän on pilannut migreeni ja nytkin oli tunne päivän aikana puhkeavasta päänsärystä. Niinpä otin kaksi Buranaa ja hallelujaa, nehän auttoivat – orastava migreenin tunne hävisi ja kipu pysyi poissa koko päivän.

Aamutoimista suoriuduttuani lähdin astelemaan Kulasjokea kohden. Polku poikkosi hetkeksi kansallispuiston ulkopuolelle ja siinä oli vastassa heti tukkitie. En muista sen olleen niin vahvan parikymmentä vuotta sitten. Ei tainnut silloin olla myöskään 'polun' varressa olevaa hakkuuaukiota. En antanut sen häiritä kulkemistani ja pianhan minä pääsin siitä taas poluttomaan outaan.

Kulasjoen vartessa karttaan merkityn tulipaikan rakennelmista oli jäljellä vain mustuneita kekäleitä ja kasa poron karvoja – olikohan kuollut omia aikojaan vai joutunut pedon saaliiksi? Jäljellä porosta oli tosiaanakin vain karvat ja jokunen luu – siis toden-

näköisesti suurpeto on ollut asialla. Olikohan rakennelmat poltettu tarkoituksella vai vahingossa ja olikohan tulipaikka siirretty mahdollisesti hieman edemmäksi alajuoksulle tien päähän? Jo edellisellä reissullani havaitsin, etteivät Kulasjoen varren tulipaikat olleet kartassa merkityillä paikoilla. En kuitenkaan lähtenyt etsimään tulipaikkaa, vaan kahlasin joen toiselle puolelle jatkaakseni metsän halki Puilakkapäätä kohden. Edellisellä reissullamme olimme oikaisseet Suomen varresta Puilakkapään ylitse, mutta nyt en edes harkinnut tunturiin nousua, vaan jatkoin polkua pitkin kohden Puilakkakurua. Kurussa on useita kauniita lampia ja männikköä ympärillä – siis vaeltajan toivemaastoa. Vedenjakajan lammen rannalla kiehautin vedet lämmintä kuppia ja kahvia varten. Siihen minut seisautti sinirinnan laulu, jota kuulee nykyisin aivan liian harvoin. Automatalla kuuntelin radiosta tunnetun lappilaisen luontokuvaajan Jorma Rikkosen juhannuksen aaton tunnelmia Tsarmin erämaassa ja siinä Jorma mainitsi muun muassa sinirinnan vähentymisestä ja nyt vasta minäkin tajusin, miksi parina – kolmena viimeimpänä kesänä Lapin satakielen laulu oli ollut harvinaista herkkua.

Puilakkakuru on syvä ja kapea, mihin tuuli ei ainakaan nyt päässyt puhaltamaan. Kun kurun pohjalla oli vielä varsin rehevää ja kosteaa, ympärillä inisevät itikat hieman vähensivät vaelluksen tuomaa nautintoa. Ehkei niitä ihan miljoonia ollut, mutta aivan riittävästi kuitenkin.

Tarkoitukseni oli koettaa jaksaa Sotavaaranojan varressa olevalle tulipaikalle, mutta arvioin ohittaneeni tulipaikan ja niinpä valitsin asentopaikaksi joen varrelta varsin mukavan taseen, sillä ojan varteen saavuttuani askel oli jo melko lyhyt ja rinkka painoi niin vietävästi. Ei paikassa mitään vikaa ollut, mutta tulia siihen ei voinut tehdä, kun valmista nuotion pohjaa ei ollut. Pastaaterian ja hetken loikoilun jälkeen voimia

olisi ollut matkan jatkamiseen, mutta miksi purkaa juuri pystyyn saatu teltta, kun siinä voi loikoilla rauhassa ja miettiä syntyjä syviä? Niinpä asetuin iltateen jälkeen yöasentoon ja kauaa Unijukkaa ei tarvinnutkaan odotella.

Aamu oli kohtalaisen lämmin ja keli kuiva. Keittelin aamupuuron ja pakkasin rinkan teltan kuivumista odotellessa. Odotellessa ajattelin köllötellä teltan eteisessä, sillä edellisten päivien kohtalaisen pitkät päivämatkat lämpimässä säässä painava rinka selässä olivat olleet aika rasittavia. Yhdeksän tietämissä sää tuntui yht' äkkiä muuttuvan – kylmä ilmanvirta tuntui sisällä saakka ja viilenemisen tunsi selvästi. Pitkän aikavälin sääennusteessa ennustettu sade alkoi ropisuttaa kattoa. Oli kaksi vaihtoehtoa, joko (a) panna teltta kiireesti kasaan ja lähteä tarpoimaan sateessa tai (b) jäädä odottelemaan sateen loppumista teltassa makoillen. Jälkimmäinen miellytti enemmän, joten kaivoin rinkan uumenista makuupussin ja paneuduin pitkälleni siniset ajatukset seurani. Sateen loppumista odotellessa kirjoittelin tuntoja matkapäiväkirjaan ja kuulostelin porotokan liikehtelyä lähistöllä. Linnutkin visertelivät aika ajoin ilman hieman kirkastuessa. Aamupalan aikaan ravinnonhakukierroksella olleet kuukkelit kerjäsivät makupaloja ja tuntuivat palaavan parin tunnin kuluttua kierrokseltaan uudelleen. Tulipahan nyt todistetuksi väite, että kuukkeleilla on parin tunnin ravinnon hakukierros.

Kahden maissa teltassa makoilu alkoi maistua puulta ja lähdin haistelemaan, joko tämän päivän sateet olisi sadettu. Sää vaikutti luopaavalta matkan jatkamista ajatellen ja lounaskahvin jälkeen kasasin hieman kosteaksi jääneen teltan rinkan katolle ja lähdin astelemaan ojan vartta ylävirtaan päin. Olin joutessani paikallistanut asentopaikkani uudelleen todeten ohittamaksi luulemalleni tulipaikalle olevan vielä matkaa kilometrin verran ja siellähän se olikin. Harmi, sillä sen lä-

histöllä näytti olevan mukavia teltanpaikkoja ja tuletinkin olisi voinut siinä tehdä.

Polku, jota astelin, kävi ensin hieman epä-määräiseksi ja loppui sitten kokonaan – mutta niinhän sen pitikin loppua myös kartan mukaan. Huomaamattani oli siirtynyt kävelemään Lupukkaajan vartta, mutta se sopi minulle hyvin. Nyt piti vain pitää huoli, että myös pysyisin sen varrella. – Maasto Lupukkaajan varressa vaihteli helposta vaativaan kivikossa kompurointiin. Siellä täällä oli vanhoja nuotion pohjia merkinä aikaisemmista kulkijoista ja meinasinpa minäkin jäädä asennolle erään nätin putouksen lähistölle. Mutta päivää oli vielä jäljellä ja kulkeminenkin maistui, joten eteenpäin!

Aikanaan saavuin kauan odottamalleni Lupukkalammelle. Olin ladannut melkoisia odotuksia lammelle ja sijaintinsa puolesta ne täytyivätkin – ympärillä komeita tuntureita kuten Lupukkapää ja Joukhaispää, mutta itse lampi oli suorastaan pettymys - rannat kivikkoa tai pehmeän näköistä suomaastoa ja vain matalaa koivua elävöittämässä ympäristöä. Oli siinä ollut muutamia kelojakin, mutta aikojen saatossa ne oli kaadettu polttopuiksi. Ei tehnyt mieli jäädä siihen pidemmäksi ajaksi, kun tuulikin puhalteli varsin viileästi. Tyydyin ottamaan muutamia valokuvia ja lyhyeen tankkaustaukoon jatkaen matkaa kohden Pälkkimäojaa. Olisikohan paikka ollut enemmän edukseen auringonpaisteessa?

Poron vaelus jatkuu syksyn lehdessä.

Vuokrattavat retkitavarat

	Yhteyshenkilö	Puh.	Viikko	Vrk
Vaellusteltoa, 3 hlöä	Veikko Saikkonen	050 548 4613	15€	3€
Vaellusteltoa, 2 hlöä, 2 kpl	Veikko Saikkonen	050 548 4613	10€	2€
Rinkka	Veikko Saikkonen	050 548 4613	10€	2€
Ahkio, 4 kpl	Risto Häyrinen	0400 678 833	20€	4€
Retki-/eräsukset, 2 paria	Risto Häyrinen	0400 678 833	10€	2€
Trangia	Risto Häyrinen	0400 678 833	5€	1€
Lumikengät, useita pareja	Vesa Karhunen	0400 275 562	7€	1,50€
Kasviskuivuri	Vesa Karhunen	0400 275 562	5€	1€
Kuomuperäkärri	Vesa Karhunen	0400 275 562	40€	10€
Kävelysauvoja	Vesa Karhunen	0400 275 562	4€	1€
Kanootit	Heikki Väisänen	0500 600 778	katso	netistä
Tanskan pyöräilykartat	Riitta Karhunen	040 758 6844		

Vuokrat Puijon Latu ry:n tilille 363630–10450476 (IBAN FI24 3636 3010 4504 76, BIC TAPIFI22).

Viestikenttään: vuokraaja, väline ja aika. Vuokraan lisätään toimitusmaksu 5€, mikäli nouto ja palautus eivät tapahdu Pilpan aukioloaikoina.

Hei, sinä reipas, atk-taidot omaava jäsen

... jos olet kiinnostunut tiedottamisesta ja lehden toimittamisesta, tule mukaan yhdistyksemme virkeään toimintaan.

Tiedottaisit ajantasaisesti jäsenistöämme aktiviteeteista sekä toimittaisit 3 kertaa vuodessa ilmestyvää Puijon Latulaista yhteistyössä tiedotustyöryhmän kanssa. Osallistuisit myös hallituksen kokouksiin kuukausittain ja päivittäisit kotisivujamme tarpeen mukaan.

Yhteydenotot ja tiedustelut: Tarja Lyyra, tarja.lyyra@gsk.com tai puh. 050 420 0574.